

hostivický měsíčník

ROČNÍK 18

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ

BŘEZEN 1991

KŘESŤANSKÉ VELIKONOCE – DÁLE SI V LISTĚ PŘEČTĚTE: ZPRÁVY Z RADNICE
A Z KOMISÍ ● CO PŘINESOU POPLATKY MĚSTU ● JAKÁ BUDE HOSTIVICE ● POLICEJNÍ
DENÍK ● JAK DÁLE S JESLEMI ● A ULICE NESE JMÉNO ● ODPOVĚĎ NA NERUDOVU
OTÁZKU ● O ŠKOLE, VYUČOVÁNÍ A DĚTECH ● AUKCE SĚ BLÍŽÍ

Z MINULOSTI NAŠEHO DOMOVA – NOVÝ SERIÁL M. ŠRÁMKA

Vyvrcholením církevního roku je oslava zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Ve Svatém týdnu, tj. v týdnu před velikonoce, se připomínají důležité události.

Na KVĚTNOU NEDĚLI připadá vzpomínka na Ježíšův slavný vjezd do Jeruzaléma, kdy byl pozdravován lidmi, kteří mu mévali palmovými ratolestmi. V našich podmínkách je nahrazují "kočičky".

ZELENÝ ČTVRTEK je dnem, kdy dopoledne biskupové světí ve svých katedrálách za účasti kněží své diecéze posvátné oleje, které se užívají při různých svátostech. Večer se slaví mše na památku Poslední večeře. Židé při ní jedli salát z hořkých bylin, ty byly zelené, proto i název čtvrtku.

VELKÝ PÁTEK má spolu s BÍLOU SOBOTOU velké privilegium: tyto dny se nikde na světě neslouží mše. V pátek si věřící připomínají, že Ježíš byl ukřižován a umřel. V sobotu věřící přicházejí k tzv. Božímu hrobu, symbolickému místu v kostele, kde bývá někdy socha mrtvého Krista.

Teprve večer se konají obřady VELIKONOČNÍ VIGILIE, doslova přeloženo bdění. Jsou to nejslavnostnější obřady, při nichž jsou křtěni a do církve přijímáni katechumeni, tj. kandidáti křtu. Dříve chodívali v bílém rouchu, a proto název soboty bílá. Světí se té nocí nový oheň, velikonoční svíce, paškál. Čtou se čtení ze Starého i Nového zákona a slouží se slavnostní mše. Tyto dny se nazývají velikonočním Třídením, triduum.

A. Kánský

(Převzato z časopisu Břevnovan)

Okresní ústav národního zdraví zřídil v Chýni nové zdravotní středisko. Je tu sice pouze jeden lékař, středisko je jednoobvodové, ale vybavení střediska umožňuje provádět základní rehabilitace a masáže. Občané ze Břvů si mohou vybrat, zda chtějí vyhledat ošetření v Hostivici či Chýni.

28. ledna byla opětovně uvedena do provozu telefonní budka proti poště. Už po několika dnech, 4. února, byla opět zničena. Právem si naříkáme, že co do možnosti zatelefonovat si jsme sto let za opicemi a ještě více za Evropou. Ale nejsme ještě o kousek dál za opicemi a Evropou v našem chování a jednání? Opice totiž, získají-li zkušenost, že jim něco může být k užítku, tak to neničí. Takže, než budeme mít telefon každý ve svém bytě, hlídáme si budky, odkud se můžeme spojit se světem. Krýt kazisvěty v tomto případě je zcela nemorální. Vždyť telefonovat potřebují velmi často i lidé v těžkých okamžicích života.

Hostivice zaslala přihlášku do Svazu měst a obcí.

Nápad zřídit lékárnu v areálu hostivických kasáren, o němž jsme už informovali, má zelenou. Volno k odjezdu na vyšší místa dostal tento záměr souhlasem náčelníka Výzkumného střediska, které kasárenský areál obhospodaruje. O věci budeme informovat hned, jakmile se dozvíme více.

Na místě budoucího dočasného deponia domovního odpadu /za slánskou tratí směrem k Jenči, podrobněji viz únorové číslo Hostivického měsíčníku/, byly provedeny zkušební geologické vrty. Výsledky jsou zatím příznivé, přesněji, příznivé je geologické složení podloží. Potvrdí-li se předpoklady, znamenalo by to zrychlení i zlevnění stavby deponia.

Městský úřad Hostivice ve snaze urychlit budoucí nápravu křivd v oblasti pozemkového vlastnictví vybízí občany, kteří budou chtít uplatnit svá vlastnická práva na půdu, aby předložili na městský úřad evidenční listy, respektive snímky katastrálních map, dokládající jejich vlastnictví. Jde o přípravu a zjednodušení postupu, který však upraví teprve zákony doposud projednávané ve Federálním shromáždění a České národní radě.

Okresní úřad se začal zabývat žádostí města o navrácení tzv. Červené síně, kterou převedl v říjnu 1989 tehdejší Městský národní výbor v Hestivici podniku Sportovní stavby. Naději na navrácení této pro uspořádání centra města jedné z klíčových staveb opíráme o tehdy opomenuté vyjádření orgánu státní památkové péče.

Úřední hodiny na městském úřadě:

Pondělí	7,30 - 11,30	12,00 - 15,30
Úterý	7,30 - 11,30	12,00 - 16,00
Čtvrtek	8,30 - 11,30	12,30 - 18,00

A JEŠTĚ Z NĚKTERÝCH KOMISÍ

PŘESTUPKOVÁ KOMISE

Rada města Hostivice hodnotila 28. února dosavadní činnost přestupkové komise. Při té příležitosti jsme se dozvěděli, že komise příště stanoví poplatek 150,- Kčs každému navrhovateli, který se na komisi obrátí neoprávněně. To znamená, že jeho oznámení, stížnost, či jiné podání bude nepravdivé, protiprávní apod.. Poplatek 150,- Kčs naopak zaplatí účastník řízení, který bude shledán vinným, a to i v tom případě, jestliže nebude jinak pokutován.

Pokuty v celkové výši 33 750 Kčs uložila na svém zasedání 23. ledna 1991 přestupková komise. Jedna z pokut činila 3 750 Kčs. Tedy trest již značně citelný. Členové komise jsou, jak jim zákon ukládá, značně nesdílní. Ale přece jen nám slíbili, že o některých případech se veřejnost bude moci naším prostřednictvím dovědět více.

Případ řidiče R.K., který vysypal na katastru města Hostivice v listopadu 1990 závadový odpad z jedné pražské nemocnice, bude uzavřen na jednání komise 20. března. Hrozí mu pokuta až do výše 5 000,- Kčs.

S.P.

STAVEBNÍ KOMISE

Úřední zpráva:

Rada městského zastupitelstva v Hostivici upozorňuje stavebníky, že nedílnou součástí dokumentace pro žádost o stavební povolení je posouzení projektu a souhlas stavební komise městského zastupitelstva.

Tolik strohá úřední zpráva. Zdá se, že si naši občané zaslouží bližší vysvětlení. Tedy několika slovy. Nejedná se v žádném případě o další překážku na už tak obtížné cestě k zahájení stavby. Pro odůvodnění není třeba chodit daleko, stačí se po městě rozhlédnout. Ve volebních programech téměř všech volebních stran byl proklamován záměr vrátit našim obcím krásu. Proto se musí ale něco dělat. Především přesvědčit občany, že nejprimitivnější přístavba nemusí být nutně nejlevnější, že podlehnout módním výstřelkům u novostavby znamená po dlouhá desetiletí mít na očích dílo, které neuspokojuje. Boty si nikdo nešije sám. Naproti tomu panuje přesvědčení, že každý je sobě nejlepším architektem. Proto posudek komise, kde zasedá rada zkušených architektů, má být pomocí, nikoli překážkou. Aby přístavba neznamenal jen obvyklé "hodit na to štok", aby nový dům nebyl jen slabým odvarem něčeho, co stavebníka okouzilo v zahraničním časopise, ale aby obojí především sloužilo plně potřebám a neuráželo přitom vkus, aby to bylo plnohodnotné architektonické a stavební dílo. Že je to hudba budoucnosti? Začít se někdy musí. A stavební komise je tu od toho.

Jip

POŘÁDKOVÁ KOMISE

Jaké změny můžeme očekávat v oblasti dopravního značení na našich komunikacích jsme se dozvěděli na jednání komise pořádkové a životního prostředí MÚ Hostivice. Komise k tomuto tématu svolala schůzku, které se zúčastnili zástupci Dopravního inspektorátu Okresní správy VB Praha-západ, Správy a údržby silnic, referátu dopravy Okresního úřadu a VÚ 6806 Břve. Jednání vedl předseda komise pan Jan Neuman.

Největší pozornost byla soustředěna na zvýšení bezpečnosti dětí v bezprostředním okolí školy. Vyhledávaly se všechny dostupné způsoby, jak přimět řidiče k co největší opatrnosti.

- Bylo dohodnuto zdůraznění dopravního značení v ulici Komenského (podél školy). Výstražné značky "Děti" a zákazové značky "Nejvyšší dovolená rychlost" budou umístěny ve větší vzdálenosti od budovy školy (v obou směrech) tak, aby je bylo možno 2x opakovat. Nově zde bude instalována dopravní značka "Zákaz zastavení" (s výjimkou pro zásobování a obslužná vozidla). Po celé délce stávající školní budovy (včetně zahrady) bude ochranné zábradlí až k místu pro přechod do nové budovy. Ten by měl být

rovněž zřetelně vyznačen - a řidiči na něj budou ještě upozorněni dopravním značením. K bezpečnějšímu výjezdu ze Školské ulice na ulici Komenského bude ve Školské ulici umístěna dopravní značka "Stůj, dej přednost v jízdě!".

- "Zákaz zastavení" se objeví na Karlovarské silnici v místě od zastávky ČSAD k výjezdu z parkoviště u samoobsluhy.

- Informativní značka oznamující začátek obce "HOSTIVICE" ve směru od Prahy bude přemístěna před železniční viadukt, aby řidiči zpomalili jízdu již před průjezdem viaduktu.

- "Stůj, dej přednost v jízdě!", známá "STOPKA" bude instalována za litovickou tvrzí, na silnici, která vede podél bývalé drůbežárny a ústí na Švermovu ulici.

- Co bude se Švermovou ulicí? Bylo konstatováno, že vzhledem k tomu, že je reálný předpoklad pro pokračování prací na výstavbě kanalizace v letošním roce, bylo by nehospodárné nyní s povrchem vozovky cokoli dělat. Každé provizorní řešení by bylo nákladné. Co se týče dopravního značení - na úpatí všech ulic ústících do Švermovy ulice je třeba instalovat příkazové značky "Dej přednost v jízdě!" a poté na Švermově ulici obnovit vyznačení "Hlavní silnice".

- Řešil se i problém nedovoleného parkování vozidel v prostoru vjezdu do rekreačního areálu JZD Chýně na Krahulově na Břvech. Parkující auta a zejména autobusy zabraňují v průjezdu vojenských vozidel. Mezi zástupci VÚ Břve, Městského úřadu Hostivice a DI OS VB bylo dohodnuto řešení, pomocí kterého budou provinivší se řidiči postihováni.

A. K.

JAKÁ BUDE HOSTIVICE

Všechny politické síly, které se v listopadových volbách ucházely o přízeň a hlasy voličů, zařadily do svých programů pasáže týkající se budoucí podoby města. Slovní vyjádření je samozřejmě různé, avšak smysl a cíl se příliš neliší. Vytvořit z Hostivice příjemné město pro život jeho obyvatel. Problém je ovšem v tom, jak to udělat. Otazníky začínají už v historii. Nejen nedávné, ale i dost vzdálené. Soustřeďují se do otázky, je Hostivice vůbec městem a přejí si vůbec obyvatelé, aby městem byla? A jestli ano, s čím spojují představu svého domova jako města. Co udělali pro městskost Hostivice a dalších obcí, které se s Hostivicí

spojily, naši předchůdci, jak se vypořádat s posledním půlstoletím a jeho zásahy do tvárnosti klíčových míst našich obcí. Bohužel ne příliš zdařilými. Mámtu na mysli akce chápané jako konstruktivní, třeba přístavbu dřívější budovy národního výboru, nákupní středisko či přílepenec k původnímu kravínu, dnes výrobní budova Transmobilu. Nejhorší dědictví tohoto období je totiž i u nás v destrukci hodnot, které naše generace převzaly - Stromečky, tvrz, zámek. To pokud jde o fyzické hodnoty. Ty nefyzické jsou snad ještě hlubší a spočívají v tom, že nám spousta věcí přestala vadit, že to nehezke a deprimující ve svém okolí už zřejmě vůbec nevnímáme. Ale vezměme to teď přece jen z toho aspoň malinko optimističtějšího konce. V Hostivici jsou pořád ještě místa nebo aspoň jednotlivé stezky, které jsou pěkné a kudy je příjemné jít. Jiným místům a budovám se dá pomoci bez velkých nákladů. Zmíním se jen o jedné stavbě. Mlékárna v Hostivici je nepochybně na svou dobu složitou účelovou architekturou. Bývala dokonce obklopena parkem. Dnes zastaveným různými boudami.

Optimismem mě však naplňuje především to, že při městském zastupitelstvu se formuje skupina lidí, kteří umějí i chtějí vymyslet, co s Hostivicí udělat. Jde o práci, jejíž hmatatelné výsledky někteří z nás už třeba ani na vlastní oči neuvidí. Ale právě taková práce se udělat musí, aby se postupně stalo z Hostivice místo, kde se nám bude líbit. Bez ohledu na to, bude-li městem, či ne.

A aby tyto řádky měly smysl, zakončím je výzvou. Napiště nám, máte-li také pocit, že v některé části Hostivice je vám milo, líbí-li se vám některá stavba. Pište také, co se vám nelíbí, kde by stačilo docela málo, aby to bylo lepší. Pište, co pro město udělat, čím začít. A máte-li k této problematice profesionálně blízko, přihlaste se u arch. Fanty či Ing. Machka na městském úřadě. Vaši spolupráci určitě uvítají. A náš časopis bude zase pravidelně o práci na budoucí podobě Hostivice informovat.

CO NÁM PŘINESOU MÍSTNÍ POPLATKY

Od 1. ledna 1991 mají města a obce k dispozici účinnější nástroj pro zřizování místních záležitostí v podobě nového zákona ČNR o místních poplatcích. Obce mohou vybírat tyto poplatky: poplatek ze psů, poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt, poplatek z reklamních zařízení, poplatek ze vstupného, poplatek z ubytovací kapacity v rekreačních a vzdělávacích zařízeních, dislokační poplatek, poplatek z prodeje alkoholických nápojů a tabákových výrobků a poplatek za povolení vjezdu motorových vozidel do vybraných míst a částí měst.

Zavedení jednotlivých poplatků se děje závaznou vyhláškou, která stanoví mimo jiné výši sazby, úlevy či osvobození od poplatku, vymezí veřejné prostranství města, kde se vybírají poplatky za vjezd motorových vozidel apod.

Poplatky přinášely národním výborům v předcházejících letech asi 300 miliónů Kčs. Nová úprava by městům a obcím měla přinést asi o 700 miliónů více.

Tolik obecně. Věřme, že nový zákon vhodně využije i město Hostivice. Nemyslím, že by bylo třeba citelněji postihovat majitele psů či pořadatele kulturních a sportovních akcí (poplatek ze vstupného). Ale poplatek za zabírání veřejného prostranství určité možnosti nabízí. Kolik jen automobilů, které patří organizacím trvale parkuje před domy, kde bydlí jejich řidiči. Jak často se mnozí lidé nemají k tomu, aby uklidili stavební materiál, hromady odpadu či jiné předměty, které nechávají týdný i měsíce před domy i na jiných veřejných prostranstvích s reklamními zařízeními se v poslední době doslova trhá pytel. S tím souvisí i možnost výběrání poplatku z rekreačního pobytu v různých pensiónech provozovaných soukromými podnikateli. Hostivice patří do rekreační oblasti okresu Praha - západ a není důvod o tomto poplatku aspoň neuvažovat. Jinou věcí je poplatek z ubytovací kapacity tábora, který zřídilo JZD Chýně na Krahulově. Poplatek za vjezd motorových vozidel do vybraných míst města bude mít u nás zřejmě jen okrajový význam. Ale dva zbývající poplatky by měly finance obce ovlivnit příznivěji. Jde o poplatek z prodeje alkoholických nápojů a tabákových výrobků. Zde se asi shodnem na tom, že ten, kdo si popřeje alkohol a tabák, může nějaké to procento z ceny přidat i ve prospěch města. Nejvíce možností zde skýtá poplatek dislokační, vztahující se na všechny economic-

ké subjekty na území města. Zákon ovšem pamatuje na začínající soukromé podnikatele pětiletým osvobozením od tohoto poplatku.

Když už je řeč o městském hospodaření a rozpočtu, nemohu si odpustit tuto poznámku. Bude hodně záležet na tom, jakou laťku nová správa města nasadí při udělování pokut. Zákon 367/90 Sb. tu přiznává městu právo udělit právníkům osobám pokutu až ve výši 100 tis. Kčs za narušování vzhledu města, znečištění veřejného prostranství a poškození životního prostředí. Takových případů není zrovna málo. Ne že bych nabádal k opatrování peněz tímto způsobem. Důležitější je samozřejmě náprava způsobené škody a jakési odstrašení do budoucna, ale když už dojde k újmě zájmů občanů města, bylo by dobře i nějakou tu kačku na potřebné věci získat. S.P.

Z POLICEJNÍHO DENÍKU

Zloději na hřbitově. V týdnu mezi vánocemi a Novým rokem projížděla hostivická autohlídka kolem jenečského hřbitova. Bylo 19.30 hodin, když hlídka zpozorovala dva mladíky, kteří nesli igelitové tašky plně nějakých předmětů. Na oddělení VB byl obsah tašek prozkoumán a zjištěn i původ tohoto podivného lupu. Dva hostivičtí uční, 17 letý J. H a 15 letý M. Š., měli tašky nappány voskovými svíčkami. Bylo jich celkem 153, různých druhů a barev a k tomu 3 malé petrolejové lampičky. Ukradli je na hřbitově. Prý si chtěli udělat na silvestra pořádné osvětlení.

48 lahví sovětského šumivého vína odcizil neznámý pachatel začátkem února ze skladové haly v areálu akciové společnosti AGROSA Chýně. Přeštípl visací zámek u vrat haly a způsobil škodu za 4 500,- Kčs.

Neotvírá, nevybírání si poštu, nebyl si ani pro "důchod" na poště a delší dobu už ho nikdo ze sousedů neviděl, bylo oznámeno 15. 2. 1991 na obvodní oddělení. Hlídka VB za přítomnosti zástupce Městského úřadu Hostivice dotyčný byt otevřela a našla pana J. V. mrtvého, ležícího v posteli. Stopy násilí nebyly zjištěny. Místnost byla uzavřena na háček zevnitř, zámek neporušen, okna uzavřena a neporušena. Uvnitř ani zvenku nebyly žádné jiné stopy. Cizí zavinění nebylo zjištěno. Přivolaný lékař konstatoval infarkt a smrt nadměrným chladem. Pro upřesnění příčiny smrti byla nařízena soudní pitva.

Secesní lustr, starožitnou trumpetu a přenosný televizor SONY odcizili neznámí pachatelé z rodinného domku v Hostivici. Na obvodní oddělení to bylo oznámeno 15. 2. 1991. Pachatelé rozbili boční okno u verandy, vnikli dovnitř a vypáčili další čtvery dveře do místnosti domku. Majiteli způsobili škodu cca za 16 tisíc Kčs.

A. K.

AUKCE SE BLÍŽÍ

Okresní komise pro privatizaci připravuje první aukce právě u nás v Hostivici a na druhém konci okresu na Mníšku. Zatím byly pro prodej podle zákona č. 427/90 Sb. navrženy tyto provozní jednotky: samoobsluha Na pískách, prodejna zeleniny, prodejna oděvů, kadeřnictví, pedikúra, kosmetika, prodej květin, soubor movitých věcí k provozování pohřební služby, soubor movitých věcí k úpravě komunikací.

Samoobsluha bude dražena včetně nemovitosti a pozemku, v ostatních případech půjde o právo pronájmu. V případě prodejny květin má nájemce právo na koupi mimo dražbu. Seznam musí ještě schválit ministerstvo pro správu národního majetku. Pak budou veřejně vyvěšeny údaje o všech provozních jednotkách, které se budou prodávat v aukci, data prohlídek jednotek pro vážné zájemce a samozřejmě také vlastní aukce.

Aukce se do Hostivice ještě několikrát vrátí. Ta první bude v průběhu dubna, další asi v červnu a po prázdninách. Privatizační komise posuzuje ještě asi čtyři desítky dalších návrhů, včetně prodejny potravin na náměstí, cihelny a mlékárny. Další návrhy mohou občané zasílat na adresu Okresní komise pro privatizaci, Podskalská 19, Praha 2, tel. 292995. Velikost či počet pracovníků není rozhodující. Do malé privatizace podle zákona č. 427 mohou být zařazeny i jednotky třeba s 500 pracovníky. S.P.

JAK DÁLE S JESLEMI

Péče o děti předškolního věku v kolektivních zařízeních mimo rodinu není vynálezem socialismu. Taková zařízení existují i ve vyspělých zemích. Mateřské školy dosti běžně, jesle řidčeji, zpravidla jen pro rodiny v mimořádných situacích.

Hustá síť jeslí u nás není dobrodiním státu, ale důsledkem holé ekonomické nezbytnosti. Socialistická ekonomika potřebovala pro svůj v kruhu se točící chod stále další pracovní síly. Ale ekonomickou nezbytností se jesle staly i pro mnohé mladé rodiny, které naléhavě potřebují i

druhý výdělek. Nemá smysl zastírat, že tento druhý důvod trvá a zřejmě ještě nějaký čas potrvá.

A teď, vážení čtenáři, vezměte tužku do ruky a počítejme. Nejde totiž o nic jiného než o to, co udělat s jeslemi v Hostivici.

Budovu bude město vracet původnímu majiteli. Nájem, který by zde bylo třeba platit, lze odhadnout na 800 tisíc Kčs za rok. Loňské náklady činily bezmála půl miliónu korun, nepočítáme-li výdaje na opravy. Z toho mzdy činily asi 130 tis. Kčs, palivo a energie 35 tis. Kčs, potraviny 51 tis. Kčs atd. Letos budou tyto výdaje podstatně vyšší.

Může si město za této situace další provoz jeslí dovolit, zvláště, když průměrný počet dětí, které skutečně byly v jeslích, to znamená bez nemocných nebo z jiného důvodu nepřítomných dětí, nedosáhl ani desítky? Jistěže ne. Proto zřejmě městská rada provoz jeslí v pololetí ukončí.

Co dále? Máme nechat rodiny, které si jinak nepomohou, bez možnosti umístit děti do tří let věku někam, kde bude o ně dobře postaráno? Odpověď zní opět jistěže ne.

Řešením mohou být mikrojesle. Městská rada nabízí ženám, které by si doma chtěly mikrojesle otevřít všempřnou podporu. Např. jim přenechá zařízení a vybavení z jeslí. Uvažovat lze také o určité podpoře z úřadu práce na základě ustanovení o tvorbě veřejně prospěšných pracovních místech. Na podrobnosti tu není místo, ale vážné zájemkyně mohou dostat podrobnější informace na městském úřadě.

Smyslem předcházejících řádků nebylo nic jiného, než přiblížit čtenářům jeden z mnoha problémů, které přináší i do naší občanské společnosti přeměna podmínek, za nichž jsme po více než 40 let žili.

S.P.

A ULICE NESE JMÉNO

Jak dopadlo vyjádření občanů - rezidentů k názvům ulic? Krátce by se dalo říci, že ne právě povzbudivě. Než se pokusím o určitý rozbor, uveďme si základní čísla. Rezidenti, neboli obyvatelé, z Fučíkovy ulice odpověděli 13 x. Většina odpovědí je pro zachování dosavadního označení. Obyvatelé ulice Rudé armády odevzdali 15 odpovědí. Pro Rudou armádu není nikdo. 8 odpovědí je pro název Prostřední ulice. Ve Švermově ulici se nejvíce /osm/ hlasů ze 14 odpovědí přimlouvá za název Litovická ulice. Naprosto jednoznačné je vyjádření občanů z ulice 7. listopadu. Ve

všech odevzdaných odpovědích je před název ulice připsána 1. Nový název tak zní 17. listopadu. Podobně se vyjádřili také navrhovatelé z ulice 14. října. Tady ovšem navrhuje změnit obě číselnice. Ze 14. října by tak vznikla ulice 28. října.

Proč soudím, že vyjádření občanů nedopadlo povzbudivě? Především proto, že se nevyjádřili zdaleka všichni. Bylo by jednoduché odbyť celou věc prohlášením, že ti, kdo měli o věc zájem se vyjádřili, ti, kteří si nedali práci odnést své vyjádření na radnici, ať si nestěžují, až se nový název ulice vybere bez nich. Domnívám se, že je třeba vzít v úvahu to, že zatím nejsme příliš zvyklí se vyjadřovat k věcem, které se nás týkají. Přejmenování ulic městská rada trochu podcenila. Ani náš časopis není bez viny, protože obsáhlý článek k názvům ulic jsme přinesli až v době, kdy už lístěčky s návrhy byly či spíše měly být na úřadě. Poučení obecné platnosti tedy zní, nespolehejme se na to, že spojení mezi radnicí a veřejností bude fungovat zcela automaticky, že kredit z obou loňských voleb je nevyčerpatelný. Buď i nadále platit, že je třeba za lidmi vstoupit do domů a mluvit s nimi a nespolehat se jen na "papírovou výzvu".

Dalšího poučení se radním i politickým silám, které je do zastupitelstva vyslaly, dostalo v odpovědích z ulice Fučíkovy. Víím, že název Rudé armády a 7. listopadu je asi pociťován tíživěji než název Fučíkova ulice, ale přece jen. Proč bez vysvětlení, jak si bude muset při změně názvu ulice počínat občan, jak mu městský úřad usnadní opravu všech osobních dokumentů, přihrála radnice některým lidem doslova na smeč. Smečovali pořádně tím, že radnici připomněli stav, v jakém se Fučíkova ulice nechází a připojili výtku, že by bylo třeba dělat dříve užitečnější věci, než utrácet za přejmenování ulice a tahat ještě lidem peníze z kapsy přepisováním všech dokumentů./a čas, který si to vyžádá, jsou přece také peníze/. Co s tím? Vysvětlit a argumentovat všechny souvislosti a hlavně říci obyvatelům ulice, že by se měli vyjádřit všichni. Přesto není dost dobře možné odmítnout názor, který zatím převažuje, byť zavání demagogií, jestliže jej nezkorigují právě ti, kterých se to týká.

Nechci tvrdit, že by to bylo naprosté neštěstí, kdyby nám Fučíkova ulice zůstala. Konec konců mezi přední kulturní osobnosti patřil i Bedřich Fučík. Ale nemyslím si, že by bylo dobré nechat všechno bez komentáře. Ten závan demagogie ve Fučíkově ulici může pramenit jen z několika míst a ostatní respondenti se nechali zmást, když se jim nedostalo řádného vysvětlení věci.

JAK ODPOVÍME NA NERUDOVU OTÁZKU

Kolem odpadků se děje mnoho věcí. Vedou se intenzivní jednání, zvažují se možná řešení, prozkoumává se léta zanedbávaný terén. Proto jen v tézích:

- Zdá se, že místo pro skládku je nalezeno. Překvapil kladný poměr ČSD. Zbývá udělat mnoho, než se prvně kopne.
- Skládky je stavba. Je třeba respektovat řadu předpisů, opatřit znalecké posudky, vypracovat projekt. To vše znamená peníze a čas.
- Výstavba skládky je drahý špás. Mluví se rádově o několika miliónech. To je víc než obec může čekat od okresu. Vlastní příjmy jsou zatím nepatrné. To vše v situaci, kdy volá po rekonstrukci škola, ulice jsou rozkopané, čistička je na konci s kapacitou, vody čím dál tím méně.
- Vše je ještě k tomu limitováno šibeniční lhůtou, po kterou nám Roztoky budou přijímat náš odpad - zhruba půl roku. Zahájená stavba by snad mohla přispět k prodloužení. Prostor pro skládku je totiž jen půjčený, musíme ho vrátit.
- Zvýšené náklady se projeví ve výši poplatku za popelnici. Jen při kalkulaci vlastních nákladů vychází MěPS částka kolem 10,- Kčs za popelnici.
- Za tohoto stavu si občané budou žárlivě střežit svoje popelnice a naopak v létě budou hledat dobré sousedy k naplnění jedné popelnice ze dvou domácností a o náklady se podělí.
- Takovou praxi používají v Bavorsku a mají s ní úspěch - účtování každé odvezené popelnice zvlášť snižuje množství odpadu.
- Vyžaduje to ovšem spolehlivou evidenci odvezených popelnic. Možností je několik, pečlivě se zvažují. Zatím se zdá, že nejlepší řešení by bylo, vyčlenit jednoho pracovníka pro tento účel. Nebyla by to jeho jediná pracovní náplň.
- Budování drahé skládky má smysl tehdy, budeme-li na ni odvážet pouze to, co nejde znovu využít, tedy popel.
- Největší problém je s odpadem z kuchyně a ze zahrad. Tomu by naši dědové nerozuměli. To všechno přece patří na kompost. Při charakteru zástavby v Hostivici jde o několik málo nájemných domů, které nemají zahrádku. I pro ty se hledá řešení. Organický odpad nesmí vyvolávat na skládce metanové kvašení. Plyn, který přitom vzniká, je hořlavý a celá skládka zamožuje okolí morovým pachem.

- Nejsnáze se likviduje odpad, který nevznikl. V Bavorsku spolek, který při slavnosti nezajistí vratné nádoby a přístroje, předem městu zaplatí ze likvidaci pohárků a papírových podnosů. Ve Švýcarsku zaplatíte za plastickou láhev nápoje citelně víc než za skleněnou láhev. Zůstaňte však doma. Proč tavený sýr Orion vedle tradičního obalu ze staniolu je ještě v papírové krabici? Totéž platí o rybích konzervách a už i o dvojici jogurtů. Tady je spotřebitel bezmocný, k rozumu by měl výrobce přivést vyšším zdaněním někdo jiný. Zatěžují-li v soutěži o spotřebitele životní prostředí, leze to potom občanům do peněz při likvidaci zbytečného odpadu.
- Nakonec otázka: To všechno se ví až od 17. listopadu 1989? Co pro to dělali bývalí pánové? Maximálně prosadili, že se Chabrům, Buštěhradu, Chabařovicím a jak se ti další nešťastníci jmenují, zavřela ústa po stranické linii.

Jíp

Z MINULOSTI NAŠEHO DOMOVA

Na konci minulého roku měla Hostivice 4087 obyvatel. Před stopadesáti léty to bylo ve všech čtyřech vesnicích, z nichž postupným slučováním vzniklo dnešní naše město, jen 1336 lidí. Zatímco dnes se prací v zemědělství žije jen malé procento obyvatelstva, tehdy byla práce na "rodné hroudě" hlavním povoláním našich předků. V zemědělských usedlostech - bohatých statcích i skromných chalupách - nalézali obživu sedláci, chalupníci, ale i podruzi a selská čeleď. Nebude snad bez zajímavosti povědět si v několika pokračováních něco o historii těchto usedlostí, jak ji uchovaly staré kroniky a archivní dokumenty, a přiblížit si tak obraz dávné i nedávné minulosti našeho domova.

Hostivičtí "lokální patrioti" mi prominou, že začnu Litovicemi. O nich, o jejich historii, mám totiž nepřehledné množství údajů a zpráv, které shromáždil můj předchůdce ve funkci kronikáře, Ludvík Pergl. Tento vzácný člověk s velkým zaujetím studoval dějiny Litovic a je nesmírná škoda, že už nestačil takto získaný materiál zpracovat v ucelené dílo. Mne pak upřímně rmoutí, že v omezeném prostoru, který mi může Hostivický měsíčník poskytnout, nelze z Perglova odkazu uveřejnit více.

- Odpad, který se dá zhodnotit, by neměl dělat potíže. Otázka je, zda jsou vytvořeny předpoklady pro souvislý odvoz sběru nebo pro jeho skladování.
- Zkušenosti ukazují, že sběr tříděného odpadu funguje tam, kde je osobní zájem na výsledku. Tedy stará-li se o sběr soukromník. Chybí-li motivace, stává se, že pečlivě tříděné odpadky naloží popeláři do jedné kukačky. Není divu, třídění je pro ně komplikace bez hmotného efektu.
- O třídění bychom rádi řekli více, technické přípravy jsou však v samém začátku. Hledá se možnost odbytu jednotlivých frakcí sběru, to je papíru, kovových obalů a umělých hmot. Zvažují se způsoby ukládání u občanů, sběru a odvozu.
- Je zájem o živnostenský způsob sběru. Je jasné, že takové podnikatele by město přivítalo s otevřenou náručí a určitě by městský úřad rád pomohl, alespoň do začátku.
- Obětavost bude zapotřebí při rozběhu jakéhokoli systému i od samých občanů. Jde o to, že říkám-li "město, starej se!" zní to v mojí rovině "Občane, pomoz" - natolik je každý z nás městem!
- Není zatím představa o množství tříděného odpadu a o podílu jednotlivých složek. Uvažuje se o zkoušce, která by zjednala jasno, kolik, co a za jak dlouho se v městě nasbírá.
- Vedle běžného "komunálního" odpadu je tu ještě problém s kusovým odpadem větších rozměrů, např. starým nábytkem, větvemi ze zahrad, slamíky, matracemi atd. Částečné řešení přinese snad potřeba šetřit, chce to jen sekeru a trochu námahy a je dříví na zátop.
- Velký železný odpad bude dobře nadále svěřit železným nedělím.
- Neřešená a neřešitelná momentálně je likvidace toxického a nebezpečného odpadu - barev, ředidel, pesticidů a vůbec zemědělské chemie. I tady se jedná.
- Pro stavební síť a výkopovou hlínu /i jiný netečný materiál/ funguje obecní skládka ve staré pískovně mezi oběma cestami od Hostivice u Břví. Bude tu ale potřeba organizační opatření k udržení pořádku. Na katastru města je ještě jedna lokalita vhodná pro tento materiál, zatím se o ni jedná.
- Mrzutým dědictvím, které bude stát při likvidaci velké peníze, jsou černé skládky. Není tedy divu, že se město hodlá o tyto náklady podělit s uživateli pozemků, na nichž organizace nezabránilo takové skládky zakládat. Ať se také nediví ten, kdo bude při takové činnosti přistižen, že zaplatí i za ty, které nikdo nechytí.

Hlavním zdrojem zpráv o zemědělských usedlostech jsou pozemkové knihy, které vedla pro svou potřebu vrchmostenská kancelář tachlovického panství, k němuž po třicetileté válce naše vesnice patřily, a které jsou uloženy ve Státním archivu. Je to Berní rula z r. 1654, urburní kniha zvaná Registr purkrechtů rychty hostivické z r. 1661 a Purkrecht či kniha gruntovní z r. 1707. V tomto posledním prameni je zvláštnost, která se jinde neobjevuje. Každá usedlost je tu označena geometrickým obrazcem, jakýmsi domovním znamením, o jehož účelu se můžeme jen dohadovat. S historií takto označených litovických gruntů se budeme postupně seznamovat. Začneme domem s dnešním číslem 624, jenž býval statkem, nazývaným podle hospodařících zde rolníků, Linkovým. V Purkrechtu to byla usedlost označená uvedeným znamením a od starodávna zvaná

CHALUPA VLČKOVSKÁ

V časech bitvy na Bílé hoře hospodařil zde jakýsi Josef Vlček. Měl 50 záhonů polí, sklízел 2 kopky sena a vrchmosti platil o sv. Jiří a sv. Havlu kopu grošů a dvě slepice. V čase žni dva dny v týdnu robotoval. V roce 1662 držela tento grunt Eva Vlčková, vdova po něm, roku 1688 jeho syn Bartoloměj a r. 1703 vnuk Jan Vlček. Ten vedle kopy a dvou grošů, které odevzdával vrchmosti, platil hostivickému faráři jako desátek tři věrtele a tři měřice žita a k tomu jedno kuře. Hostivickému kantorovi pak dával po jedné měřici pšenice a žita a půl bochníku chleba. V roce 1709 držel chalupu Jakub Hruška a o deset let později Jan Vlach. Ten roku 1730 grunt prodal Janu Chalupovi, po němž ho v roce 1757 zdědil syn Tomáš. Chalupové drželi usedlost až do roku 1805, kdy ji Jan Chalupa, tehdy litovický rychtář, prodal za 8 tisíc zlatých Josefu Valdmanovi. Ten po čtyřech letech přenechal usedlost sestře Anně Malečkové, která ji 1. ledna 1813 prodala Václavu Fidlerovi. Po třicetiletém hospodaření prodal Fidler grunt Josefu a Františce Linkovým. Bylo to 13. ledna 1843 a od té doby ho vlastnil téměř sto let rod Linků. V roce 1862 to byl další Josef Linek, který v roce 1874 obytný dům přestavěl a zvýšil o patro. Jeho dědicem se stal roku 1889 syn František. V roce 1914 je majitelem statku tehdy ještě nezletilý Ladislav Linek, který se později oženil se Stanislavou Šimáčkovou ze Brvů. Hospodařil tak, že musel v roce 1938 statek v dražbě prodat. Koupil ho za 62 500 Kč Josef Šroubek z Prahy.

Miloš Šrámek

(Pokračování příště)

O ŠKOLE, VYUČOVÁNÍ A DĚTECH

ŠKOLA

Základní škola v Hostivici prochází v poslední době již po několik let žádanou rekonstrukcí. Během předcházejících dvou let jsme ve všech třídách položili nové podlahové krytiny, vyměnili všechny židle a stoly a některé třídy vybavili novým nábytkem.

Pracovní prostředí ve škole nám však čím dál tím více ztěžovalo hygienické a sociální zařízení, které bylo již delší dobu v havarijním stavu. Na konci minulého školního roku přišla finanční podpora z odboru školství ONV (dnes Okresní školský úřad) a na podzim jsme vyvinuli ve spolupráci s Ing. Machkem a Dr. Podhoráskou maximální úsilí pro zahájení generální opravy sociálního zařízení na škole.

Ke konci roku 1990 začaly dvě soukromé firmy vedené pány Kostřížem a Hladovcem bourat a stavět a dnes, jeden měsíc po zahájení činnosti stavebníků a instalatérů, je škola z poloviny vybavena novým hygienickým zařízením.

S ohledem na rychlý postup prací je reálný předpoklad, že práce budou v brzkém termínu ukončeny a nové prostředí bude tak dobrým pomocníkem pedagogům naší školy při výchově dětí k pořádku a estetice. Představitelé Městského úřadu v Hostivici chtějí škole věnovat velkou péči a zajistit její další modernizaci.

Renata Trhlínová

VYUČOVÁNÍ

V pátek 31. ledna 1991 uspořádali hostivičtí učitelé na pozvání německých kolegů informativní zájezd do Windischeschenbachu nad Waldnaabou v Horní Falci. Dostalo se jim tam srdečného přijetí a měli možnost nahlédnout do tamějšího způsobu vyučování. Naši bohatší sousedé se mají čím pochlubit. Windischeschenbašská základní škola patří mezi nejmodernější a nejlépe vybavené školy na okrese a její ředitelka k nejzdatnějším pedagogickým pracovnícím. Bylo by však chybou, kdybychom porovnávali jen materiální vybavení, a nevěnovali pozornost vlastní výuce, a to po obsahové i formální stránce. V tomto směru má vzájemná výměna zkušeností svůj smysl a získané poznatky nejsou nikterak nezajímavé.

Nemůžeme samozřejmě ovlivnit plán výuky, ale některé z prakticky zaměřených předmětů

by se i u nás daly nahradit zájmovými kroužky. Tak třeba psaní na stroji je jistě potřebná a užitečná znalost stejně jako manipulace s osobním počítačem. Mnoha našim dívkám by se jistě zalíbila práce v kroužcích věnovaných šití a pletení, vaření a stolničení, klukům by zase svědčila práce se dřevem nebo s elektrotechnickými součástkami, keramika nebo fotografování. Bylo by jen zapotřebí získat pro vedení takových zájmových kroužků vhodné vedoucí a podporu výrobních závodů.

Lze očekávat, že se i u nás konečně rozumně upraví osnovy jednotlivých předmětů tak, aby vyučování nebylo zběsilou snahou o formální probrání předepsané látky, ale aby v jednotlivých ročnících zbývalo vždycky dosti času na procvičování a opakování.

Windischeschenbašská škola to nemá lehké. Navštěvuje ji mnoho dětí zahraničních dělníků. Jsou tam Turci, Rumuni, Portugalci, Italové, Řekové i Vietnamci a těm působí zejména v počátečním období potíže vyučovací jazyk. Je chvályhodné, že o tyto děti se starají tamější odbory, které v odpoledních hodinách pořádají pro tyto děti doučovací kroužky. Trochu tu vy-pomáhají i církve v rámci své působnosti.

V hodině matematiky v první třídě základní školy jsme se mohli přesvědčit, jak mladá učitelka pečlivě, bez zlobení a rozčilování probírala s dětmi pojem čísla "osm" a jeho grafické podoby. Nápaditě využila žákovských pomůcek a aplikační tabule, ale uplatnila i rozmožený list se zadanými úkoly i projektor a bez terminologického aparátu pracovala celou hodinu s množinami a podmnožinami, s přiřazováním prvků a slučováním podmnožin. Znovu zdůrazňuji, že se za celou hodinu nevyslovil žádný z těchto termínů, a přece na konci hodiny žáci zadané úkoly zvládli. Když nacvičovali psaní osmičky pravou rukou, levou rukou, hlavou i nohama, proložila se hodina i chvilkou tělesného pohybu. Žáčkové nebyli nikterak vybraní ani právě nej-ukázněnější, ale učitelku to nevyvedlo z míry, bez křiku malé rušitele ukáznila.

Velmi zajímavá byla i hodina německého jazyka ve druhé třídě. Učitel tam probíral pojem přídavných jmen a jejich užívání ve větách. Vyšel z veselé historky o Enšpíglovi, který promíchal ševcům boty. Pomocí otázek na tvar, velikost a barvu bot vyvolával a utvrzoval v žácích představu o funkci přídavných jmen, pro něž autoři německých mluvnic vytvořili instruktivní pojmenování - Wie-Wörter (slova, na něž se ptáme otázkou "jaký").

Je víc než pravděpodobné, že těmito metodami tamější učitelé rozhodně neobjevili žádnou

Ameriku. Ale za úvahu jistě stojí a dají se aplikovat i bez drahých jazykových laboratoří nebo komplikovaných pomůcek.

Hostivičtí učitelé přivezli našim dětem z Windischeschenbachu dvě stovky dětských dopisů. Některé z nich byly doprovázeny obrázky a fotografiemi. Možná, že na ně naše děti odpovědí a že se navážou další přátelské vztahy. Mluvílo se dokonce i o tom, že by se dal s dětmi časem uskutečnit výměnný pobyt. Prospělo by to nejen jazykové výuce, ale změnily by se snad i představy o tom, jak se za naší západní hranicí pracuje a žije.

- r

POSTŘEHY UČITELŮ

V první třídě byla hodina matematiky. Počet žáků v ročníku je nižší, 26 dětí, u nás bývá i 35. Vzhledem k tomu, že nejsou v 1. a 2. ročníku žáci klasifikováni, vyučovací hodina je více uvolněná. Na žáky nejsou kladeny tak velké nároky po stránce vyučovací, ani hygienické. Práce v hodině je pomalejší, pracuje se spíše formou hry. Samostatně pracovali žáci na volné listy, které je možno ve škole rozmožovat. Děti proto nemusí nosit tolik školních pomůcek denně v brašně, jak je tomu na našich školách. Učitelé u nás mají na žáky mnohem větší nároky jak po stránce vyučovací, tak kázně v hodinách. O přestávkách mohou žáci ve volných prostorách - širokých chodbách a halách - hrát různé hry a volně se pohybovat.

Kuklová

Péče o postižené žáky v Bavorsku má podobný charakter jako v ČSFR. I tam existují školy podle typu postižení, kde se žáci vzdělávají. Proti naší zvláštní škole klade tamní škola daleko větší důraz na praktické vyučování.

Pracovní výchova má velmi dobré materiální zabezpečení. O tom svědčí i vybavení fotokomory pro fotokurs, do kterého žáci dochází podle svého výběru 3 roky. Pracovník zvláštní školy se účastnil právě této hodiny, kde učitel pracoval pouze s 5 žáky, kteří měli všichni k dispozici zvětšovací přístroj, expoziční hodiny a další vybavení. Přestože žáci pracovali pod vedením, přistupovali k úkolu samostatně, při výuce se neobjevovaly žádné stresující momenty.

Zvláštní škola
ředitel Kubiče

V tělocvičně nás hned po příchodu čekalo první překvapení. A to v podobě rolety, která přepažovala prostornou tělocvičnu na dvě menší.

I zde nás čekalo překvapení. Ještě více by se divili naši metodici TV. Chyběl totiž, u nás tak běžný, nástup s hlášením, pořadová. Žáci si prostě sedli na zem okolo pana učitele a ten jim, tedy také v sedě, vysvětlil, co budou v hodině dělat a jak mají daný úkol plnit. Rozděлил děti na dvě družstva /na dívky a chlapce/ a ta se postupně vystřídala na celé překážkové dráze. A zase jsme jen žasli. Dívky cvičily s rozpuštěnými vlasy, u nářadí neexistovala žádná záchrana a to třeba ani u tak nebezpečné trampolíny. Všichni cvičili v individuálním tempu.

Největší a vlastně jediný veliký zážitek z celé hodiny byl, když vyučující dal svým svěřencům povel, aby během 10 min. vše uklidili. A teď jsme teprve byli překvapeni, protože koza, kladina a prakticky veškeré nářadí mělo kolečka, a tak bylo velice lehce manipulovatelné pro samotné žáky.

Kovaliková

Hodina angličtiny probíhala v klidném pracovním tempu. Cílem bylo osvojit si jeden gramatický jev. Žáci procvičovali užití jevu hned na příkladech bez předchozího výkladu teorie. Pomocí konverzace, drilu a názorných pomůcek došli k cíli.

Velkým přínosem pro vyučování jazyka jsou výborně zpracované učebnice. Zvláště dobrým pomocníkem jsou pracovní sešity tzv. Workbooks, kam děti mohou hned doplňovat. Texty vycházejí z dětského prostředí, učí se o věcech, ke kterým mají vztah. Celá výuka je zaměřena na praktické využití všeho, co se ve škole naučí.

Vančurová

POZVÁNÍ

Hostivické kulturní středisko zve všechny mladé i starší na milé posezení s psychologem dr. Jaroslavem Šturmou, spolupracovníkem doc.dr. Zdeňka Matějčíka, který je autorem známé publikace "Rodiče a děti". Beseda "Není rodič jako rodič" se koná dne 16.4.1991 v 19,30 hod. v Dělnickém domě v Hostivici ve velké klubovně v I. patře.

Lidé nejsou horší, než byli dříve. Jenom zpravodajství o jejich činech je teď důkladnější.

John Pristley

KRONIKA ŽIVOTA PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Anna Matičková	1907	3. 1. 1991
Juliana Perglová	1901	11. 1. 1991
Jaroslav Soukup	1911	26. 1. 1991
Josef Panuška	1906	3. 1. 1991
Josef Jungman	1966	17. 1. 1991
Josef Šopejstal	1923	22. 1. 1991
Rudolf Kukačka	1921	16. 1. 1991
Anežka Flégrová	1912	22. 12. 1991

VZPOMÍNKA

Dne 12. března je tomu 1 rok, co nás navždy opustil náš tatínek a dědeček, pan Jaroslav K u n a.

Za upřímnou vzpomínku děkují synové s rodinami.

Dne 13. března by se dožila 90 let naše milovaná maminka, babička a prababička, paní Zdenka C h a l u p o v á.
Stále vzpomínají syn Zdeněk s manželkou a vnučka Zdenka s rodinou.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem občanům, kteří se přišli rozloučit dne 22.1.1991 s naším drahým manželem a tatínkem, panem Rudolfem K u k a č k o u .

Manželka a dcera Zdenka s manželem.

Za slova útěchy a povzbuzení i za květiny, darované při posledním, tak smutném rozloučení s naší maminkou Bohumilou H a n z l í k o v o u, vám všem děkujeme.
Za zarmoucenou rodinu Jana Kozlová, dcera,

KINO

Duben

2.,	Slunce, seno a pár facek	ČR
5., 6.	Ženy na pokreji nervového zhroutení	Španělsko
9.	Rolling Stones	USA
12., 13.	Gorily v mlze	USA
16.	Číslo 5 žije - II. díl	USA
19., 20.	Stíny nad soutěskou	Čína
23.	Sladké sny	USA
26., 27.	Něco divokého	USA
30.	Skřivánčí ticho	ČR

Změna programu vyhrazena

KINO DĚTEM

13. Nápady opičky Žofky
27. Čertí bráška

KULTURNÍ POŘADY

duben

3. - Rozmarná putování - dětské představení v MŠ Hostivice v 9,00 hodin
13. - Aprílová zábava, ve 20,00 v Dělnickém domě v Hostivici
17. - koncert KPH, n. u. Zuzana Růžičková, z. u. Viktor Kalabias, v 19.00 v zámku
19. - "Divotvorný hrnec", zájezd do Hudebního divadla v Karlíně

- v březnu budeme pořádat kurzy praktického vaření pro členy makrobioklubu.

REHABILITUJTE SE !

Hostivické kulturní středisko zahajuje od 4. 4. 1991 další běh rehabilitačního kursu od 18,30 do 19,30 hod, ve velké klubovně Dělnického domu v Hostivici.

Lektorkou kursu bude Aťka Vosátková.

Přihlášky přijímá HKS tel. 395 297.

Vydává: Hostivické kulturní středisko
Řídí: Redakční rada: S. Plicka (předseda),
M. Zvára, A. Tejnor, J. Pergl, K. Šícha,
J. Stejspal, Č. Macháček, E. Hrbková,
ilustrace Vl. Stanislav

Vedoucí redaktor: A. Křižková

Tiskne: EDITPRESS Rudná

Předáno do tisku: 4. 3. 1991

cena: 2,- Kčs

INZERCE

Firma

HaBer

rozšiřuje smluvní služby na správním území
okresu Praha-západ

nabízíme veškeré služby, sloužící k zajištění podnikatelské činnosti: účetnictví - zdaňování - fakturace - zakázková činnost - administrativní práce - odhady nemovitostí - hospodářské právo a další, dle přání a potřeb zákazníka

pro stálé zákazníky možnosti zvýhodnění - záruka ochrany zpracovaných informací - služby mohou být poskytovány v místě sídla zákazníka

Bělehradská 44, 120 00 PRAHA 2
fax/tel 691 09 73

Provádím veškeré práce čalounické.
Hochman Alois, Na pískách 509
tel. 395 380.

MĚKS vám nabízí další službu: VÝVĚSKOVÁ INZERTNÍ SLUŽBA. Inzeráty bude přijímat MĚKS v úterý od 8,00 - 11,30 a od 12.30 do 15,30 a každý čtvrtek od 8,30 do 11,30 a od 12,30 do 18,00.

Vaše inzeráty budou vyvěšeny na Husově náměstí na křižovatce ve směru na Sobín.

1 vývěska po dobu 14 dnů Kčs 10,-

Vzhledem k udržení hezkého a estetického vzhledu města, plakátovací plochy podél Karlovarské silnice bude udržovat Městské kulturní středisko Hostivice. Od 1. 4. 1991 bude účtován poplatek za vyvěšení plakátu na těchto plochách na základě dohody o ceně. Každý, kdo vyvěsí plakát, je povinen splnit oznamovací povinnost.

MĚKS přijímá přihlášky do kursu taneční a společenské výchovy, zahájení kursu v září 1991.